У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 157. ВІВТОРОК, 1-го ВЕРЕСНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 1, 1970 No. 157. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 31 серпня 1970

В АМЕРИЦІ

СЕНАТОР МАЙК МЕНСФІЛД, провідник демократичної більшости в Сенаті, запевнив президента Ніксона, що Сенат ще цього року розглядатиме законопроєкт про реформу соціяльної допомоги, яку вніс Уряд до Конгресу. Палата Репрезентантів схвалила цей проєкт 16-го квітня. Згідно з цим проєктом родина, що має чотирьох членів, діставатиме 1,600 долярів річної допомоги. Сенатор Менсфілд заявив, що Сенатська Фінансова Комісія розгляне поправку сенатора демократа Абрагама А. Рібікоффа, який проєктує, щоб закон обов'язував не від 1-го липня 1971 року, тільки аж від 1-го січня 1972.

ДЖАНСОНОВІ СПІВРОБІТНИКИ критикують економічну політику президента Ніксона. Колишній президент Линдон Б. Джансон зорганізував семінар, на якому колишні Джансонові економісти професор д-р Волтер Геллер і Генрі Г. Фавлер, колишній секретар скарбу, гостро критикували економічну політику Ніксона. Вони твердять, що число безробітних не зменшиться при кінці ц. р., як гадає Ніксон, і що воно буде на теперішньому рівні в найближчих кількох роках, бо вернуться військовики з В'єтнаму, і щороку прибувають на ринок праці нові робітники. Сам Джансон не критикував Ніксона. Він вказував на те, що зависокі відсотки сповільнюють будову нових домів.

КАНАДІЙЦІ ТУРБУЮТЬСЯ „ІНВАЗІЄЮ" американців. Ця „інвазія" — це те, що американці масово кинулися купувати площі та котеджі, в яких могли б влітку відпочивати в холодніших районах Канади. Про цю справу заговорили: Комісія в Палаті Громад, прем'єр провінції Острів князя Едварда, опозиція в провінції Онтеріо, часописи й журнали та радіові станції. В теперішніх пересторогах проти інвазії американців підкреслюється той момент, що американці купують великі площі за свої інвестиції. Федеральний уряд не може нічого зробити в цій справі, а провінційні уряди досі не інтервеніювали.

ОПИТУВАННЯ ВИЯВЛЯЮТЬ, що популярність між виборцями збільшилася в користь демократів, зі шкодою для республіканців. Агенція д-ра Ґеллупа перевела на початку серпня опитування і ствердила, що 31 відсоток виборців гадає, що демократи могли б ліпше керувати державними справами, як це роблять республіканці, які дістали тільки 19 відсотків голосів. В червні ц. р. демократи мали 27 відсотків голосів, а республіканці — 21. Не висловили своєї думки в серпні 11 відсотків опитуаних а в липні — 10. Цікаво те, що в серпні 39 відсотків заявили, що немає різниці в урядуванні, бо обидві партії стараються діяти для добра держави. В червні відсоток таких відповідей становив аж 42.

ДИРЕКТОР РЕКРУТАЦІЙНОГО УРЯДУ д-р Куртіс В. Тарр заявив, що немає виглядів на те, щоб ЗСА скасували обов'язкову військову службу та перейшли до армії добровольців. На його думку це може статися аж після закінчення війни у В'єтнамі. Д-р Тарр промовляв на пресовій конференції у Спрінґфільді, Іллиной, куди він виїздив в урядових справах. Сенат недавно відкинув пропозицію, щоб збільшити фонди та цим способом переходити до армії добровольців.

У СВІТІ

СОВЄТИ ПОСТАЧАЮТЬ Єгиптові зброю без уваги на воєнне перемир'я що забороняє такі достави — твердить Ізраїль. За американською пресою — Совєти, м. ін., доставили Єгиптові в останніх днях 203-міліметрові важкі гавбиці з засягом на 25 миль, щоправда тільки 3 батерії, отож разом 18 таких гармат. Єгипетська преса називає ті вістки ізраїльськими „пропаґандивними фантазіями".

ЛЕОНІД БРЕЖНЄВ ВИГОЛОСИВ в Альма-Аті, столиці Казахстану, велику промову, присвячену закордонно-політичним справам, в якій головно підтримав існуючі ізраїльсько-арабські розмови за посередництвом делеґата від Об'єднаних Націй дипломата Гуннара Яррінґа. Він закликав ізраїльців і арабів до зберігання воєнного перемир'я. Але не згадав ані словом, що те перемир'я і мирові розмови прийшли внаслідку американської ініціятиви.

115-ЧЛЕННА ПАЛЕСТИНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА РА ЗАЯВИЛАСЯ на своїй конференції у столиці Йорданії Аммані рішуче проти мирових переговорів та проти замирення з Ізраїлем. Та організація, яка охоплює більшість існуючих організацій втікачів із колишньої Палестини, почавши від 1948 року, твердить, що вона репрезентує півтори мільйона арабів і не допустить до замирення з Ізраїлем.

ТАЇ (СІЯМ) ВІДКЛИЧЕ з Південного В'єтнаму своїх 11.000 вояків ,які боролися там на протикомуністичному фронті. Керівні таїські кола поінформували про це американський Уряд і американське командування у В'єтнамі. Прем'єр Таном Кіттікахорн заявив, що те військо потрібне Таї для оборони своєї території, загроженої комуністами від сторони Камбоджі.

ДЕЙВІС БРУС КОНФЕРУВАВ наприкінці минулого тижня з французьким міністром закордонних справ Морісом Шуманом. Дейвід Брус, теперішній новий голова американської делеґації на Паризькій конференції про В'єтнам, був давніше амбасадором ЗСА у Франції, тому користується там повагою та має першорядні зв'язки з французькими керівними колами. Французький Уряд — твердить преса — старається переконати Америку, щоб вона не підтримувала надалі так твердо південно-в'єтнамський режим Нґуєна Ван Тіє, бо той режим має яскраву марку слухняности супроти ЗСА, ото ж практично стоїть на перешкоді мировим розмовам з комуністами.

У МАРОККО ВІДБУЛИСЯ в минулу суботу парляментарні вибори, які запевнили прихильникам короля Гассана II велику перевагу. 150 членів парляменту обрано вже тиждень тому посередньо, від міських управ та станових і професійних організацій, а тепер в безпосередньому голосуванні обрано 90 депутатів. Марокко має 4.800.000 управнених до голосування громадян.

МОСКОВСЬКІ „ІЗВЄСТІЯ" ДОМАГАЮТЬСЯ, щоб Америка в більшій мірі охоронювала совєтських дипломатів, акредитованих в Об'єднаних Націях, проти „провокацій" збоку „сіоністичних хуліганів". Совєтська місія до ОН стоїть під безперервною поліційною охороною, але різні інші совєтські станиці в Ню Йорку такої охорони не мають і буцім-то наражені на атаки збоку войовничих жидівських одиниць.

ДОВГИЙ КІНЕЦЬ ТИЖНЯ НА „ДЕНЬ ПРАЦІ" ПРОМИНЕ ПІД ЗНАКОМ УКРАЇНСЬКИХ СВЯТКУВАНЬ ТА ІМПРЕЗ

Як і кожного року, за доброю традицією українська працьовита й активна громади використовує довгий кінець тижня, на свято „Дня Праці", для влаштування здвигів, маніфестацій, нарад, різних імпрез культурного й громадського характеру. Дні від п'ятниці 4-го вересня до неділі 7-го вересня включно будуть перш за все для сотень молоді днями прощання з таборовим цікавим життям по оселях літнього відпочинку, днями прощанням з літом. На багатьох оселях в ті дні батьки зустрінуться з дітьми й молоддю, щоб ще спільно відзначити якусь святкову річницю, взяти участь у маніфестації чи здвизі. Різні товариства й організації використовують довгий „вікенд" для проведення своїх зборів, з'їздів та нарад. Нижче подаємо інформації про деякі із запляннованих імпрез.

ОСЕЛЯ УНСОЮЗУ — ПІД ЗНАКОМ СПОРТУ

Від 5-го до 7-го вересня включно на чудовій Оселі УНСоюзу в Кетскильських горах „Союзівці", крім різноманітної мистецької програми, відбудуться „Дні Українського Спорту", організовані Карпатським Лещетарським Клюбом в Ню Йорку, для відзначення 30-річчя діяльности УККА. В ті дні на великих кортах „Союзівки" будуть проведені тенісові змагання за індивідуальні першості Української Спортової Централі Америки й Канади, УСЦАК, на 1970 р. та за чаші: УНСоюзу, „Союзівки", щоденника „Свободи", „Українського Тижневика" і п-і Марії Душник. Розгри відбудуться в поодинокій грі :жінок — чоловіків — сеньйорів — юначок — юнаків — хлопців. У змаганнях можуть брати участь змагуни, які є членами УСЦАК. В ті ж дні на першоклясно обладнаному басейні „Союзівки" триватимуть плавацькі змагання: жінок — чоловіків — юначок— юнаків та хлопців і дівчат, — за першості УСЦАК, за переходову чашу УНСоюзу у дружиновому точкуванні та за медалі УНСоюзу. Змагуни мають вчасно самі подбати про замовлення нічлігів на „Союзівці" Телефон: (914) 626-5641.

П'ЯТИЙ ЗБІР КОНФЕРЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ТОРОНТІ

У днях 6-7 вересня в Торонто відбудеться 5-ий Збір Конференції Українських Пластових Організацій, КУПО, що об'єднує всі пластові організації в країнах вільного світу. Участь візьмуть делеґати семи Крайових Пластових Старшин: з Австралії, Австрії, Англії, Арґентини, Канади, Німеччини і ЗСА. На цім зборі буде вибрана Головна Пластова Рада і Головна Пластова Булава та будуть накреслені пляни праці Пласту на дальших три роки. КУПО була створена в 1954 р. і відтоді провадить свою організуючу працю в країнах ,де є український Пласт.

ВЕЛИКІ ПЛАСТОВІ ЗБОРИ В ТОРОНТІ

З нагоди кінцевої сесії Пластового Конґресу Другого 4, 5 і 6-го вересня та Збору Конференцій Українських Пластових Організацій, КУПО, — у готелі „Сівей Таверс Мотор" при 2 000 Лейкшир бульвар у Торонті відбудеться 5-го вересня о 7-ій год. вечора Святкова Вечеря, а від 10-ої год. — забава. На Вечері будуть присутніми також представники Пласту з Канади, ЗСА, Арґентини, Зах. Німеччини та Англії, як і представники церковних та суспільно-громадських організацій.

ВСЕАМЕРИКАНСЬКИЙ ЗДВИГ СУМА

Вже 19-ий з черги Всеамериканський Здвиг Спілки Української Молоді в Америці відбудеться в кінці тижня одночасно у двох місцевостях: на Оселі СУМА в Елленвіл, Н. Й. командант Я. Петрик, і для Осередків північно-сх. стейтів — на Оселі СУМА „Хортиця", біля Клівленду, командант Р. Почтар. Загальне гасло Здвигу: „Права людині — воля Україні!" Учасники Здвигу, як сумівська молодь, так і гості-батьки, вшанують пам'ять ген.-хор. Т. Чупринки-Шухевича в 20-ліття його смерти в бою з ворогом України, 45-ліття створення Спілки Української Молоді в Києві та 40-ліття ліквідації СУМ большевицьким режимом. Здвиг триватиме 5, 6 і 7-го вересня, а при тому закінчаться й виховні сумівські табори на всіх оселях СУМА. У програмах — промови, дефіляда молоді, сумівська ватра, спортові змагання, мистецькі виступи.

XX ЗДВИГ СУМ В КАНАДІ

Осередки й Відділи Півн. Онтаріо відбудуть свій, вже XX з черги, Здвиг, під гаслом „Права людині — воля Україні!" у неділю 6-го вересня, на Оселі СУМ „Веселка", біля Актону, Онт. Здвиг проходитиме під тими ж гаслами, що й Всеамериканськ-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Міні твердить, що демократи втрачають підтримку робітництва

Ню Йорк. — Голова Американської Федерації Праці-Конґресу Індустрійних Організацій 76-річний Джордж Міні в довшому інтерв'ю заявив, що зорганізоване робітництво не може так вповні підтримувати Демократичну Партію, як це було давніше, бо ця партія знаходиться в такому стані, коли поборюють себе окремі групи, і вона не має ефективної організації ані такого кандидата, який міг би з успіхом протиставитися президентові Ніксонові, який старатиметься про перевибір. Міні хвалив закордонну політику Ніксона та його ставлення до федеральних працівників, але не заявився за те, щоб зорганізоване робітництво підтримувало республіканських кандидатів. Він сказав, що робітники голосуватимуть на демократів і республіканців, залежно від того, як вони ставляться до тих проблем, якими цікавиться зорганізоване робітництво. Міні сказав: „Це не значить, що робітники переходять до республіканців, але вони щораз менше оглядаються за демократами, які не є так званою ліберальною партією, тільки партією екстремістів, або нової лівиці, яка керує Демократичною Партією". На думку Міні сенатор Едвард М. Кеннеді ще найлегше міг би здобути номінацію на демократичного кандидата на президента в 1972 р., бо Гюберт Г. Гомфрі не має на це виглядів. Так само слабі вигляди має сенатор із Мейн Едмунд С. Маскі. Міні заявив, що слабим місцем республіканців — це інфляція та збільшення числа безробітних. Та він згадав, що видко деяку поправу в економіці. Зорганізоване робітництво, яке тепер становить середню клясу, турбується тим, щоб в державі був порядок,і щоб не було заворушень.

Віце-президент Еґню закінчив свою подорож по Азії

Гонолюлю. — Віце-президент Спіро Еґню прибув в минулу неділю 30 серпня ц. р. до Гонолюлю на Гаваях, закінчивши свою 11-тиденну подорож по Далекому Сході і Півдні Азії. Він зупинився в Гонолюлю на два дні, щоб відпочати після виснажливої подорожі та виготовити звідомлення, що його складе президентові Ніксонові негайно після повороту до Америки. У розмові з журналістами, Еґню висловився оптимістично про воєнну ситуацію у В'єтнамі й Камбоджі, покликавшись на інформації від тамошніх найвищих цивільних і військових достойників. За їхнім твердженням — комуністи не мають сили ані у Південнім В'єтнамі, ані в Камбоджі повести більшими військами нову поважну офензиву, зазнавши в тамошніх боях величезних людських втрат. У Камбоджі згинуло — з-посеред 70.000 північно - в'єтнамського війська, яке було там з весною цього року — кругло 26-800 вояків. Він запевнив, що Камбоджа не потребує американського війська для своєї оборони, зате потребує зброї і виряду, що його Америка повинна доставити. На запит журналістів — він заперечив, наче б у Таї (Сіямі) він говорив про можливість вислання таїського війська на протикомуністичний фронт до Камбоджи, бо, мовляв, Америка не хоче диригувати тамошньою війною. Еґню зм'якшив теж дещо свою попередню заяву про те, що ЗСА „зроблять все можливе" задля врятування теперішнього прозахідного режиму в Камбоджі, але потвердив, що некорисний хід подій у Камбоджі може припізнити виконання пляну, що його визначив президент Ніксон для відкликання американського війська з В'єтнаму. Зрештою, Спіро Еґню заявив, що всі азійські державні мужі, з якими він розмовляв, зрозуміли суть і потребу „доктрини Ніксона" та прийняли її до відома: що ЗСА будуть помагати загроженим азійським державам грішми і зброєю, але не вояками.

В ізраїльському уряді незгода у зв'язку з воєнним перемир'ям

Єрусалим. — У зв'язку з воєнним перемир'ям, що його проголошено на Близькому Сході 6 серпня ц.р., і започаткованими мировими переговорами з арабами за посередництвом шведського дипломата Гуннара Яррінґа, в ізраїльському уряді постали поважні суперечки, при чому військовий міністер, генерал Моше Даян, загрозив димісією. Головним предметом суперечок не є мирові переговори, а питання, як Ізраїль має реаґувати на пересування і розбудову доставлених Єгиптові Совєтами протилетунських ракет. Моше Даян уважає, що те порушування єгипетськими арабами воєнного перемир'я поважно змінює стратегічну ситуацію, бо може позбавити Ізраїль летунської переваги в обширі Суезького каналу, яка є передумовою для внеможливлення Єгиптові офензиви проти Синайського півострова. Тому Моше Даян — за твердженням газет, — наполягає, щоб Америка вимогла на Єгипті забрати геть ті ракети з їх нових становищ, а коли б ЗСА цього не захотіли зробити, щоб збомбардувати ті становища без уваги на перемир'я і переговори. Прем'єр Голда Меїр і міністер закордонних справ Абба Ебан буцім-то противляться цьому та вважають, що треба продовжувати мирові переговори та не роздувати справи порушування арабами перемир'я. 6-годинне засідання ізраїльської ради міністрів в минулу неділю не дало ніякого позитивного висліду. Тому до Ню Йорку не вернувся ще з Єрусалиму амбасадор Йозеф Текоах, який призначений Ізраїлем для ведення мирових переговорів в Об'єднаних Націях.

Ліндберґ твердить, що Америка політично програла другу світову війну

Ню Йорк.—Чарльс Ліндберґ, який став національним героєм Америки, коли 20-21 травня 1927 року перелетів одинцем Атлантик у 33 годинах і 29 хвилинах. — зладив до друку 1.000-сторінкову книжку п. з. „Воєнні записки Чарльса А. Ліндберґа", яка появиться 30 ц.м. у В-ві Гаркура Брейнс Йовановіча в Ню Йорку. За винятками з тієї книжки, що їх оприлюднила американська преса, Ліндберґ стверджує, що Америка військово виграла другу світову війну, але програла її політично, бо наслідки тієї війни поставили Америку в гіршу ситуацію, ані ж вона була перед війною. Водночас, Ліндберґ оскаржує кол. президента Ф. Д. Рузвелта, англійців і американських жидів, що це вони перли до участи Америки у війні проти гітлерівської Німеччини. Цей закид спричинив негайну реакцію збоку різних американських видатних жидівських діячів, які закинули Ліндберґові, що він перейнявся „нацистською філософією" та промовчує, що було б сталося, коли б Америка не взяла була участи у другій світовій війні і коли б виграв був її Гітлер. Ліндберґ відвідав був Німеччину в 1939 р. перед вибухом другої світової війни та розмовляв з головним командантом німецького летунства, маршалом Германом Ґерінґом.

Головою Міжнародного Комітету істориків вибрано совєтського історика

У Москві закінчився восьмиденний 13-ий Міжнародний Конґрес історичних наук, в якому брали участь майже 4 000 істориків з різних країн світу, в тому і з вільного Заходу, і на якому було заслухано до 200 доповідей та обговорено їх на окремих комісіях. Організатори протягли й на тому Міжнародному Конґресі „симпозіюм" про Леніна, але натрапляли в деяких питаннях на опір збоку американських, західньо - німецьких, французьких та ін. учених. Совєтська преса з 24 серпня коротко повідомила, що Конґрес закінчив свою працю, однак приховала від читачів дійсний його перебіг, подавши тільки, що головою Міжнародного Конґресу історичних наук „вибрано видатного совєтського ученого А. Губера".

Пластуни щасливо повернулися із одномісячної прогулянки „Летом скоба у світ"

Пам'ятна зустріч: пластуни під час авдієнції в Папи Павла VI. Біля Папи стоїть провідник прогулянки пл. сен. Дам'ян Ліщинський, біля нього пл. розвідчиця Марта Жеребецька та пл. сен. Микола Милусь з Арґентини.

Ню Йорк. — Група із 140 пластунок і пластунів з багатьох міст Америки, яка відбувала одномісячну прогулянку „Летом скоба у світ" та відвідала ряд европейських країн, повернулася щасливо до Ню Йорку у вечірніх годинах в неділю, 30-го серпня. Група, якою проводив пл.сен. Дамян Ліщинський, почала свою прогулянку 31-го липня ц.р., виїхавши літаком Ісляндської повітряної лінії до Люксембурґу і літаком тієї ж лінії повернулася з Люксембурґу до Ню Йорку. Під час своєї прогулянки, пластуни із ЗСА були гостями українських пластунів у Німеччині, взяли участь у посвяченні пам'ятника на могилі основоположника Українського Пласту д-ра Олександра Тисовського у Відні, відвідали Рим та були на авдієнції в Папи Павла VI і у Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого. Подорожних вітали з приїздом на міжнародному летовищі Джана Ф. Кеннеді їхні батьки і знайомі та репрезентанти Пластового Проводу з головою Головної Пластової Булави Юрієм Ференцевичем на чолі. На велику групу пластунок і пластунів з Нюарку та околиці на летовищі вже очікував винаймлений автобус, інших взяли зі собою їхні батьки, а ще інші з віддалених міст відразу ж різними засобами льокомоції повернулись домів.

Сенат відкинув проєкт зменшити видатки на оборону на 5 більйонів

Вашингтон. — Сенат більшістю 42-ох до 31-го голоса відкинув проєкт сенаторів демократа з Висконсіну Вілліяма Проксмаєра і республіканця Чарлза МекМетіеса зменшити видатки на оборону на 5 більйонів долярів. Сенатор Проксмаєр вдоволений з цього голосування, бо незначна більшість проти його внеску дозволяє йому сподіватися, що при найближчій нагоді, коли Сенат схвалюватиме кінцеву стадію цього проєкту, можна буде зменшити витрати на військовість. Сенатор Проксмаєр проєктував зменшити оборонний бюджет із 71.2 більйона долярів до 66 більйонів долярів. Уряд і Департамент Оборони мали б визначити, які пункти треба б зменшити, щоб загальна сума оборонного бюджету не перевищила 66-ох більйонів долярів.

В Торонті відбулася 2-га Конференція Підгаєчан

Дітройт, Міш. (В. П.) — У суботу, 22-го серпня, в одній із заль Українського Культурного Центру в Торонті відбулася 11-га Конференція Підгаєчан. У конференції взяло участь 35 делеґатів комітетів підгаєчан з Монтреалу, Торонта, Сен Кетерінс і Бренфорду в Канаді та з Ню Йорку, Піттсбурґу, Клівленду і Дітройту в ЗСА.

Конференцію розпочав молитвою о. Юрій Фіцалович. Нарадами проводив голова Головного Комітету Підгаєчан інж. Василь Колодчин. Секретарювали пані Анна Бойцун і д-р Зеновій Стельмах.

Із звідомлення голови про діяльність Головного Підготовчого Комітету та голов місцевих Комітетів виявилося, що активність підгаєчан проходить згідно з напрямними 1-ої Конференції, а саме: організування земляків до участи в Загальному З'їзді, збірка фондів та матеріялів до збірника „Підгаєччина". Загальний З'їзд попереджують місцеві і окружні зустрічі, які за даними голів відбудуться у вересні: Чикаго — 12-го, Клівленд — 13-го, Монтреаль — 16-го, Ню Йорк і східні стейти ЗСА 19-го на оселі „Верховина" Мінеаполіс, Торонто і інші осередки пізнішої осени. Дітройт відбув 30 травня ц. р., друга в половині жовтня.

Проєкти Програми Загального З'їзду реферував д-р З. Стельмах. Загальний З'їзд Підгаєчан відбудеться 29-го травня 1971 року, в Торонті,

(Закінчення на стор. 4-ій)

Молодий українець згинув під час пожежі в Бруклині

Бруклин, Н.Й. — В неділю, 23-го серпня, тут трапилася трагедія, як молодий українець, 23-літній Роман Федуняк, згинув у страшних муках у пожежі, що трапилася тут при Третій вулиці. Була глибока ніч, як дружина покійного Романа, Оля Федуняк, яка за два місяці очікує нащадка, прокинулася від пожежі та вибігла на вулицю, щоб закликати допомогу. Пробудився також Роман, вибіг на коридор, де його бачила господиня, але негайно знову кинувся до свого мешкання, мабуть з думкою, щоб рятувати свою 18-літню дружину, не знаючи, що її в мешканні вже не було. Три дні похоронне заведення Петра Яреми в Ню Йорку було переповнене людьми, що прийшли віддати останню прислугу покійному Романові, а в середу, 26-го серпня, довга колона авт супроводила його в останню дорогу на цвинтар. Роман працював у комп'ютерському бюрі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Терор проти поліції

Поліціянт є, повинен бути, завжди на очах людей. Тому він — живий символ існуючого державного ладу. Хто ж воює проти того встановленого ладу, проти „естаблішменту", мусить в першу чергу вдаряти в поліціянта. Така логіка всіх тих лівих чорних і білих американських екстремістів, які повели терор проти поліції, вважаючи, що це найпростіший шлях, яким можна сіяти хаос, страх, непевність. Ще десять років тому годі було й подумати, щоб хтось здоровий на умі стріляв із засідки на поліціянта. Сьогодні такі снайпери — „нормальний" засіб „чорних пантер", „ведерменів" та інших злочинних організацій, вишколюваних у „школах революції" на Кубі, в комуністичному Китаї, у Північному В'єтнамі або в СССР. Внаслідок такої трагічної зміни відносин — за вісім місяців цього року згинуло 12 поліціянтів у різних містах Америки, з того сім у Ню Йорку, а решта в Чикаго, Сан Франсіско, Лос Анджелесі, Берклі в Каліфорнії...

Терор проти поліції переводиться також підкидуванням вибухових матеріялів під поліційні станиці, і великою „перемогою" терористів було збомбардування головної квартири поліції в Ню Йорку. Анонімовими телефонічними викликами заманюють поліціянтів у дільниці й доми, де ніби стався якийсь злочин, і там вони попадають у засідку. Предметом терористичної дії стали будинки різних установ, банки й станиці суспільної безпеки, бо всі вони є частиною „естаблішменту". Поліціянти — це „свині", і навіть свідок прокуратури на процесі проти Чарлза Менсона та 3-ох дівчат у Лос Анджелесі, Лінда Касабіян, яка описувала страхітливе вбивство 9-ох невинних осіб, виправдувала себе, чому не зголосила того вбивства негайно: мовляв, не могла йти на поліцію, бо поліція — це „свині".

Але злочинці завжди були, є і будуть короткозорими. У статті на цю тему в „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 31 серпня ц. р. звертається увагу, що громадянська війна, яку провокують терористи, невідхильно вдарила б по чорних і білих екстремістах. Вони провокують реакцію, в якій власне їх, екстремістів, масово винищували б. Згинули б при цьому багато й невинних, і внаслідку, може, й захитався б демократичний устрій, але на його місце прийшов би не комунізм, а реакція. І тому розважніші ліберальні діячі закликають до привернення законности, без якої не існує вольностей.

Большевицький експорт

В одному з найновіших чисел „Рідер Дайджестта", що виходить кількома мовами світу у 18-мільйоновому накладі, був поміщений уривок із спогадів колишнього совєтського розвідчика, під кличкою „Саша Демідов". Він розповідає, як у Ленінграді, в особливій школі, заснованій з наказу ЦК КПСС, вишколюють комуністичних розвідників, шпигунів, диверсантів, заколотників, збирачів адрес важливіших діячів тощо. Методи вишколу підривників для закордону такі вдосконалені, що, наприклад, під час демонстрування кінофільму шпигуни стріляли на екран у постать - жертву, а потім вдруге пускали фільм і перевіряли, чи куля трапила точно в голову зображення... Є в тих спогадах згадки, що так само вишколюються в СССР розвідчики й ворохобники для країн Південної Америки, Індонезії, агенти для Куби Кастра тощо.

Економічно — большевицький експорт є мінімальним. У Болгарії,, Чехо - Словаччині, Польщі населення нарікає, що совєтські товари дорогі й погано зроблені. Югославія й Румунія майже перестали щось ввозити з Совєтського Союзу. Совєтські товари не можуть ніяк конкурувати з такими ж товарами, випродукуваними в світі свободи. Москві не залишається багато чого робити, як старатись експортувати за кордон свій власний винахід „соціялістичну революцію". При тому Москва намагається замовчувати, які ж наслідки такої „революції" в самому СССР. А вони жалюгідні. Лише заради „красного слівця" московська „Правда" з 18 серпня у статті „В братській сім'ї комуністів світу" твердить, що „совєтські комуністи завжди виступали проти експорту соціялістичної революції". Демагогічно звучить і таке речення з тієї ж статті: „Мільйони людей у всіх кінцях пляңети вбачають в СССР захист своєї власної свободи, незалежности і розвитку".

Звичайно, є ще на світі мільйони людей — адже тільки в Італії комуністична партія має кілька мільйонів членів! — які ще вірять Москві на слово. Але чим далі, тим менше буде таких довірливих, бо й політично короткозорим стає дедалі, то видніше, що Москва не може нічого експортувати за кордон, крім намовлянь до бунтів і терору.

12 000

(ДО 45-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ СУМ)

За цифрами звичайно в першу чергу бачать якусь суму грошей. Але тут мова не про гроші, а про значно більше багатство — молодь.

Цього року минає 45 років від часу заснування і 40 років від часу ліквідації Спілки Української Молоді в окупованій Росією Україні. Сорок років тому руками ЧК й ГПУ був зліквідований СУМ у так зв. УССР — а нині в країнах вільного світу Спілка Української Молоді нараховує в своїх лавах 12 000 членства. Є в цих статистичних даних своя вимова, свої перспективи й надії.

Спілка Української Молоді постала в Україні не на піску і не з нічого. Немов молоде дерево, вона виросла із стятих стовбурів двох попередніх патріотичних організацій, що сягали своїм цупким корінням десь аж у часи Братства Тарасівців.

В час державности України у формі УНР, за безпосередньою згодою Головного Отамана Симона Петлюри, що потверджувала п-і Прокопович, дружина одного з міністрів Уряду УНР, в 1919 р. було створене Братство Української Державности, з метою головно плекання молодих українських кадрів для державного будівництва України і для боротьби проти облудних ленінсько-большевицьких ідейок. Братство с а м озліквідувалось після 1920 року, але декілька членів заснували в 1923 р. в Києві його ж безпосереднього продовжувача — Товариство Єднання і Згоди. До нього ввійшли сотні студентів і педагогів - викладачів школи ім. Т. Г. Шевченка в Києві та з околичних міст. Керував Товариством старший студент Савелій (Сава) Малшук, секретарем Управи Т-ва був активний студентський діяч, український патріот Микола Павлушков. Товариство проіснувало тільки до середини 1924 року: воно провадило відверту антикомуністичну діяльність, а тим часом большевицький режим вбився в силу. ЧК і ГПУ, поліційні органи режиму, брали на приміту членів Товариства Єднання і Згоди, декого викликали на допити. Формальна самоліквідація була необхідною.

Ліквідація Товариства не означала ліквідації ідеї, для якої воно було створене. Весною 1925 р. там же, в Києві, на пораду академіка-літературознавця Сергія Єфремова й інших українських діячів, студентський діяч і вірний член названого вгорі Товариства, Микола Павлушков, почав організувати підпільну Спілку Української Молоді, СУМ. Це було 45 років тому. В кінці травня вже було створене Центральне Бюро СУМ, з 5 осіб. Законспіровані п'ятки почали творитись серед студентів Академії Наук у Києві, у Білій Церкві, в Харкові й інших містах України, яка ще там і тут здригалась від антикомуністичних селянських повстань. Сумівці читали заборонену українську літературу, особливо на тему історії, політекономії, державности України, творили підпільні бібліотеки, підвищували свою національну свідомість. Коли в 1930 р. на суді в Харкові прокурор запитав голову Центрального Бюра СУМ Миколу Павлушкова, чого хотіли сумівці, той просто відповів, що того самого, що й старші громадяни — Незалежної Української Держави.

У 1928 р. проведено кілька арештів членів СУМ. Весною 1929 р. відбулись масові арешти серед членів СУМ і серед членів Спілки Визволення України. При тому заарештовували й таких, що формально не були членами тих нелегальних патріотичних організацій, а дехто навіть не знав про їх існування. На відомому харківському процесі 1930 р. гідно й достойно відповідали ворогам такі світочі української науки й культури, як акад. С. Єфремов, письменниця-драматург Л. Старицька-Черняхівська й ін. Не відставав від них і молодий послідовник та звеличник ідей Тараса Шевченка Микола Павлушков. Усі були засуджені на різні реченці в'язниці, але ні один не повернувся додому...

Київський, чи точніше — Н а д д ніпрянський СУМ, знайшов своє активне, творче продовження через 15 років, скоро по другій світовій війні: в Західній Німеччині в 1946 році були створені перші Осередки Спілки Української молоді. Ідею київських сумівців записали на своїх прапорах і бажають записати у своїх молодих серцях члени Спілки у світі. Ці ідеї прості і ясні, вони дійсно можуть поривати молодь і вести вперед, як світлий маяк веде тривожні кораблі серед розбурханого моря. Вони короткі, як постріли по ворогу, і животворні, як саме життя: „Бог і Батьківщина". Але сучасні сумівці живуть у багатьох вільних країнах світу, в яких вони народились, і тому природньо, що на своїх прапорах вони пишуть гасло „Бог і Україна".

Через Спілку Української Молоді, яку очолює вибраний голова мґр Омелян Коваль, пройшли за минулі роки тисячі й тисячі юнаків і дівчат, гартуючи душу й тіло по таборах, підвищуючи на сходинах знання української мови, історії, релігії, плекаючи рідне мистецтво. Не всі з них помаршували далі в житті так, як того сподівались батьки, духовні отці, провідники громади, виховники СУМ, адже наша молодь виростає в надзвичайно складних обставинах. Однак, багато тисяч свідомої молоді вже дав СУМ спільноті у вільному світі і українському народові в Україні. Це цінний, свідомий, дисциплінований і жертвенний молодий елемент, один із українських скарбів у світі, який ще й досі часто міряє скарби вагою золотих пліток.

По всіх літніх оселях і таборах Спілки Української Молоді відбуваються в цьому місяці велелюдні Здвиги під кличем „Свобода людині — свобода Україні". Згадуючи різних діячів, зокрема й ген.-хор. Тараса Чупринку-Шухевича в 20-ліття смерти героя, українська молодь з лав СУМ-у цього року з особливою пошаною згадує засновника Спілки Миколу Павлушкова і тих перших відважних, які полягли — але не здались. У 45-річчя створення Спілки на Рідній Землі і в 40-річчя її ліквідації Москвою понад 12 000 молоді відчувають себе перемниками ідей Братства Тарасівців, Миколи Міхновського, Симона Петлюри, Тараса Чупринки, Степана Бандери, які всі вийшли з-під стягу нашого великого поета і великого мислителя Тараса Шевченка. Його „Борітеся — поборете, вам Бог помагає" — мерехтить вогненними літерами там, де з'являються молоді й горді сумівські прапори з написами на них — і в сумівських серцях — „Бог і Україна".

Леонід Полтава

НЕЯСНІСТЬ, НЕПЕВНІСТЬ І АПАТІЯ

Політичний коментатор Тед Луїс із Вашингтону подав цікавий розгляд теперішніх настроїв в обох головних американських партіях та в широких колах американського громадянства і на їх тлі — перспективи найближчих листопадових виборів. За твердженням того американського доброго знавця відносин — ніхто не зважується ставити будь-які прогнози за дев'ять тижнів перед виборами, не тому, що невідомо, чи в міжчасі не станеться чогось „переломового", але тому, що навіть голови Демократичної і Республіканської партій просто не орієнтуються в теперішніх настроях виборців. Отож вони готові радше говорити про президентські вибори у 1972 році, як про конгресові вибори 3 листопада 1970 року.

Люди розгублені, невдоволені й непевні завтрішнього дня. Розчаровані, що за 20 місяців республіканському Урядові Ричарда Ніксона не вдалося розв'язати таких пекучих і болючих внутрішніх проблем, як расова, високошкільна й господарська, але розчаровані також і демократичним Конґресом — його бездіяльністю та безплідними сварками з Урядом. Внаслідку пересічний американець приходить до висновку, що це, властиво, не грає ролі, чи виграють республіканці чи демократи, бо все одно ніщо сутнє не зміниться. Такий настрій погрожує апатією і мосовою абстиненцією про найближчих виборах. Отож не виключене, що активних виборців у листопаді цього року буде ще менше, як було їх у конґресових виборах в 1966 році, коли голосували тільки 53 мільйони громадян, себто менше як половина управнених до голосування.

Однак це також міркування, які можуть виявитися цілком фальшивими. Первісні рожеві надії республіканців на перехоплення 3 листопада ц. р. від демократів більшости в Конґресі — зблідли, коли зростала хвиля інфляції, інтервенція в Камбоджі розбурхала нові масові протести пацифістів, а дійсність на американських вулицях глумилась над бадьорим гаслом „закон і правопорядок". Демократи раділи і сприяли засаді „чим гірше — тим ліпше", знаючи, що всі ті лиха збільшують шанси їхньої партійної перемоги.

Але знову таки минулий тиждень виразно засвідчив у користь офіційних прогноз, що поступ інфляції припинений, — що нема й не буде господарської не то депресії, а й рецесії, — що розпочався знову зріст економіки з перспективою знижки роздрібних цін і зменшення безробіття. Якщо це дійсно станеться і якщо комуністи не осягнуть в Південній Азії, зокрема у В'єтнамі й Камбоджі, поважних успіхів і буде здійснюватись програма відкликування з В'єтнаму а м е риканських військ — то республіканські кандидати матимуть сильні атути у своїй передвиборчій агітації.

Але на 435 членів Палати Репрезентантів — а в листопадових виборах вибирають наново всіх конґресменів, — демократи мають 244 й республіканці 191, тому дуже сумнівно, щоб перемога республіканців була аж такою великою, щоб вони могли зберегти свій стан посідання і збільшити його на дальших 53 конґресменів. Те саме стосується Сенату: є там тепер 58 демократів і 42 республіканці, а в листопадових виборах виберуть 35-ох сенаторів. За всією вірогідністю демократи збережуть свою, хай і трохи поменшену, більшість в обох палатах Конґресу.

Великою невідомою є ситуація у високих школах і цілком невідомими є всі ті ділянки, які залежать від рішень комуністів. Одні передбачають, що осінній академічний рік почнеться спокійно з мінімумом авантур льокального значення інші, навпаки, перестерігають, що екстремісти приготовляють цілу серію нових замахів проти американської високошкільної системи. Тому, що в комуністичних закордонних централях — в Москві, Пейпінґу, Гавані і Празі — існують професійні плянувальники американської „революції", то вони напевно придумують нові способи, як заколотити п у б лічний спокій. Правда, американська військова та поліційна розвідка і ЕфБіАй м а ю ть теж належні інформації і не ждуть подій із заложеними руками. Все ж — ініціятива в руках комуністів, однаково на бойовищах В'єтнаму, Ляосу й Камбоджі, як на теренах кемпусів і на вулицях великих американських міст.

Невідома теж реакція широких кіл виборців: чи повториться „беклеш", себто некорисна для лівих заколотників і расових екстремістів реакція в суспільстві і чи на цьому скористають республіканці, чи, може, ті нові можливі заворушення законтивізують ліберальні елементи і сприятимуть демократам. А, може, це поглиблять настрій апатії і збільшать відсоток виборчої абстиненції.

Тому й названий на початку цих завваг американський коментатор припускає, що президент Ніксон не захоче активно втручатися в передвиборчу агітацію і залишить її віце - президентові Еґню. Неґативний для республіканців вислід виборів міг би пошкодити престижеві Ніксона, якби перепали кандидати, що їх він поручав би, — а віце - президентові Еґню це не пошкодить. Тед Луїс покликається на відповідний прецедент, коли Д. Д. Айзенгавер сам не брав активної участи в агітації перед конґресовими виборами в 1958 р., а тільки залишив цю місію своєму заступникові, Ніксонові...

Теперішні відносини в Америці характеристичні для часу, в якому не можна ставити сяк-так правильних прогноз. Це недобрий час, бо в політиці обов'язково треба передбачати події, спираючись на фактах. Своєрідним феноменом є те, що сучасні факти такі, що на їх основі можна хіба ворожити, а не передбачати.

і. к.

Українці в совєтській Латвії

Орган Центру Східних Студій, солідний журнал „Oriente Europeo" в числі 78/1970 подає дослідну статтю П. Раманса під заг. „Окупована комуністами Церква в Латвії". У ній розповідається, як ця невелика країна над Балтицьким морем, з понад двома мільйонами населення, опинилась під большевицько - московською окупацією і що та окупація принесла Латвії.

До приєднання в незалежній Латвії розквітало релігійне життя. Тепер з колишніх 287 євангельсько - лютеранських церков залишилось 80, і їхню діяльність всіляко утруднює режим. Латвійська Католицька Церква з її півмільйоном вірних зазнала найважчого удару: до „звільнення" вона нараховувала 18 деканатів і 160 парохій, з яких ще втримались дотепер заледве 30%. Трохи легший натиск збоку режиму на Баптистську Церкву, однак на з'їзд баптистів позаминулого року прибуло тільки 60 пасторів. У Латвійській ССР зліквідовано всі школи, де можна було б підготовляти священнослужителів на відповідному академічно - теологічному рівні.

Журнал „Орієнте Европео" інформує і про значні зміни в населенні тієї невеликої країни: в 1935 р. Латвія нараховувала круглo 2 мільйони жителів, з них 77% становили латвійці, 10% росіяни, 4.54% жиди, 2,98% німці, 2.22% поляки та інші цілком малі етнічні групи. Від часу загарбання Латвії Совєтським Союзом, у 1959 р. населення її становило 2 мільйони 240 тисяч, але латвійців уже було тільки 62,2%, число росіян зросло до 26,6%; з'явились і нові поселенці, білоруси й українці, які разом становлять в Латвійській ССР 4,3% населення; значно зменшилась кількість жидів, до 1,7 відсотка. Замість природного приросту, число латвійців у Латвії зменшується і режим російщить їхніх дітей, провадячи політику геноциду супроти малого народу.

ГОЛОС ЧИТАЧА

ПРО РЕГІОНАЛЬНІ З'ЇЗДИ

Від кількох років серед нашої еміґрації завівся дуже гарний звичай організувати товариські з'їзди - зустрічі. Ці з'їзди стосуються уродженців як теж і колишніх жителів окремих районів, а то й більших міст України.

Такі імпрези безсумнівно пожвавлюють наше товариське життя, вони є доброю нагодою зустріти давніх друзів, знайомих, а то й рідних. Ці зустрічі сповнені духом ностальгії, вони відсвіжують вкриті порохом часу давноминулі події.

Впарі з цими зустрічами постав дуже цінний звичай видавати друком альманахи.

Видання ці мають за мету схоронити для майбутнього історію окремих районів, подати їхній розвиток та їхній вклад в культурну і державницьку ділянку нашої історії.

Ніхто не заперечить, що зібрання таких матеріялів надзвичайно цінне для української історіографії. Однак, видання друком таких альманахів, крім особистого труду окремих осіб, вимагає поважних грошових витрат.

Якщо розглянути цю справу під чисто реальним, а не емоційним кутом зору, то практична користь видавання альманахів, мабуть, ледве чи оправдає ці висококоштовні видання.

Чи не було б, отже, доцільніше і практичніше зібрані матеріяли друкувати на машинці, робити з них певну кількість копій - відбиток для роздачі зацікавленим, а решту схороняти в архівах до відповідного часу для книжкових видань. В такий спосіб ми схоронили б історію наших районів, а при цьому заощадили б поважні грошові засоби так дуже потрібні для наших визвольних, як теж еміґраційних потреб. А потреби ці дійсно величезні. Досить згадати такі ділянки, як, наприклад, допомога воюючій Україні, скріплення та поширення діяльности У к р аїнського Конґресового Комітету, допомога нашим культурним установам, пропаґанда української справи у світі, допомога у вихованні нашого молодого покоління.

Я певний, що знайдуться особи, які займуть противне до вище наведеного становище. Це й добре. Доброзичлива й об'єктивна дискусія завжди веде до корисних висновків.

Я. В.

УКРАЇНЕЦЬ КАНДИДУЄ В БРАЗИЛІЇ

Прудентополіс. — На зустрічі з новопризначеним губернатором великого естада Парана, послом Гаролдо Леоном Перезом, українці висловили побажання мати в його уряді свого посла. Новопризначений губернатор погодився на кандидатуру колишнього префекта міста Умуарами, п. Маркіяна Баранюка, який буде кандидувати на естадуального посла. В українській групі від організованої громади брали участь: о. М. Пенцак, ЧСВВ, І. Безручко та д-р Амврозій Хома, який теж висловив бажання кандидувати на посла до федерального уряду.

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА

(1)

Монтреаль (СКВУ — УПС). — В неділю 24-го серпня тут закінчилися наради Світового Конґресу Українського Студентства, репрезентованого Центральним Союзом Українського С т у дентства (ЦЕСУС'ом). Конґрес тривав чотири дні і в тому часі учасники підвели підсумки діяльности Управи ЦЕСУС'у за час від 1967 року, а теж присвятили чимало уваги актуальним проблемам українського с т у д ентського життя, українського громадського життя в країнах українського поселення та ситуації на українських землях. Конґрес з а к і нчився схваленням відповідних резолюцій та обранням нових керівних органів ЦЕСУС'у на чергових три роки. В працях Конґресу приймали теж активну участь представники українських Церков, Світового Конґресу Вільних Українців, Комітету Українців Канади, Українського Вільного Університету і деяких українських громадських організацій.

Передконґресова нарада Управи ЦЕСУС'у і студентська зустріч

Для устійнення всіх справ, пов'язаних із Конґресом, 19 серпня відбулося останнє засідання уступаючої Управи ЦЕСУС'у. На цьому засіданні уточнено саму програму Конґресу та узгіднено окремі технічно-господарські проблеми. При цій нагоді була змога обмінятися думками з головами студентських союзів з окремих країн.

Того ж самого дня увечері відбулася в приміщеннях Українського С п о р т о в о г о Клюбу товариська вечірка студентів, які в тому часі вже прибули до Монтреалу. Господарем вечірки був місцевий клюб Союзу Українських Студентів Канади під головуванням В. Поправи.

Пресова конференція

Перед відкриттям Конґресу Управа ЦЕСУС'у та представники окремих студентських громад мали змогу зустрітися з представниками преси, радіо і телевізії. На пресовій конференції, якою проводив Ігор П р и ш л як, представник місцевого відділу СУСК'у, були заступлені монтреальські англомовні і французомовні газети, пресове аґентство К е н е діен Прес, Міжнародна Служба СБС, монтреальські радіові і телевізійні станції, а також українська преса з Канади і ЗСА.

Президент ЦЕСУС'у, д-р Б. Футей, з'ясував пресовикам цілі Конґресу та поінформував загально про ЦЕСУС і українське студентське життя. Ширшу інформацію про Союз Українських Студентів Канади, як господаря Конґресу, подав голова Союзу, Богдан Кравченко, який при цій нагоді з'ясував становище українських студентів у Канаді до політики федерального і провінційного урядів на відтинку місцевих етнічних груп. Він відзначив, що федеральний канадійський уряд не стосує належної і справедливої політики щодо етнічних груп, не зважаючи на те, що Канада є багатонаціональним краєм і її уряд зобов'язаний давати однакову підтримку для всіх без вийнятку етнічних груп.

Заяви студентських лідерів на пресовій конференції відразу викликали незвичайно жваву дискусію, яка протягнулася понад дві години і знайшла відтак свій відгомін на сторінках англомовної і франкомовної преси, в комунікатах радіо і телевізії. Що більше, вже на самому Конґресі представник провінційного квебекського уряду (Конґрес відбувався в провінції Квебек) вважав за потрібне офіційно зайняти становище до тих питань, що їх підняли українські студенти.

Відкриття Конґресу і звіти керівних органів ЦЕСУС'у

Реєстрація учасників Конґресу почалася ранком 20-го серпня, а о год. 2.30 по полудні він розпочав свою працю. Конґрес відкрив голова відділу СУСК'у в Монтреалі, В. Поправа, привітавши від імени господарів присутніх студентів та гостей і передавши дальше ведення нарадами президії в складі Б. Кравченко — голова, А. Гайдамаха і В. Поправа — заступники та Квітка Семанишин — секретар.

По молитві, яку провів о. П. Цимбалістий, президент ЦЕСУС'у Б. Футей у своєму слові поінформував про завдання, які намітила Управа ЦЕСУС'у для цього Конґресу, про саму техніку праці Конґресу і прочитав текст привітання від митрополита Української К а т о л и ц ької Церкви в Канаді, Максима Германюка.

Безпосередньо після відкриття Конґрес вітали ректор Українського Вільного Університету, проф. Володимир Янів, екзекутивний директор Світового Конґресу Вільних Українців, Михайло Сосновський, представник Головної Управи ЛВУ, Микола Андрухів. Зачитано привітання від Екзекутиви Українського Конґресового Комітету Америки, Союзу Українців Католиків „Провидіння", Союзу Українців у Великій Британії, Української Центральної Репрезентації в Арґентині, Головної Управи Українського Лікарського Товариства Північної Америки, делеґатом якої на Конґресі був д-р Б. Волянський, та Центральної Управи Спілки Української Молоді.

Закінчивши офіційну частину відкриття, Конґрес приступив до ділової частини, тобто до звідомлень уступаючої Управи ЦЕСУС'у та до дискусії над в и с л уханими звітами. Управа ЦЕСУС'у в минулій каденції діяла в такому складі: Богдан Футей — голова, Квітка Семанишин — секретар, Ярема Келебай, касир, Андрій Чорнодольський — референт м і ж н а р о д них зв'язків, Юрій Кульчицький — референт преси та інформації. До Управи входили, як заступники президента, голови всіх станових студентських громад та ідеологічних товариств. Головою Контрольної Комісії був Ігор Бардин, а головою Товариського Суду — Хризантим Іванчук.

У минулій каденції Управа ЦЕСУС'у доклала багато зусиль, щоб відновлений Ц Е С У С закріпити організаційно, втримувати постійні зв'язки з складовими організаціями, а рівночасно вести потрібну акцію на відтинку міжнародного студентського життя. Під організаційним оглядом Управі пощастило розбудувати живі зв'язки з крайовими студентськими громадами. Активної участи в праці ЦЕСУС'у не брали українські студенти в Австралії та ідеологічне товариство „Обнова". Для пожвавлення праці Ц Е С У С влаштовував наради і зустрічі студентів, з чого треба відмітити конґрес українських студентів в Мюнхені 1969 року, зорганізований з участю Українського Вільного Університету. На тому конґресі продискутовано біжучі проблеми студентського та загальноукраїнського життя і схвалено постанови щодо дальших напрямних праці студентської централі.

(Далі буде).

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1970 Р.

В низу подані таблиці обнімають здобутки організаторів членів Українського Народного Союзу а) в місяці липні та б) за сім місяців 1970 року. Окремо поданий список найуспішніших організаторів липня враз із їх знімками, числом та загальною сумою, на яку вони їх забезпечили. Сім-місячні підсумки організаційної активности УНСоюзу обнімають також здобутки його Округ та найкращих Відділів.

Загальне число нових членів, придбаних за сім місяців цього року, виносить 3,417. Головною метою цього звідомлення є публічно подякувати всім тим, що до цього видатно причинилися: особам, Відділам і Округам та їх прикладом заохотити других до наполегливої праці для Українського Народного Союзу.

ЧЕМПІОНИ

ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ В МІСЯЦІ ЛИПНІ 1970 Р.

Василь Дідюк

Степан Гавриш

Михайло Турко

Тарас Шпікула

Василь Колодій

Євген Репета

ЗДОБУТКИ ЧЕМПІОНІВ ЛИПНЯ

ч.п.	Організатор	Відд.	ч.	чл.	Сума	забезпечення
1.	В. Дідюк	440		21	$ 33,000	3 АДД
2.	С. Гавриш	83		16	49,000	8 АДД
3.	М. Турко	63		14	15,500	
4.	Т. Шпікула	221		12	37,000	5 АДД
5.	Р. Колодій	191		11	9,500	
6.	Е. Репета	292		10	28,000	2 АДД

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЛИПНЯ 1970 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

ч.п.	Організатор	Відд.	к.	чл.
1	В. Дідюк	440		103
2	Е. Репета	292		75
3	С. Гавриш	83		66
4	М. Семків	379		50
5	Т. Шпікула	221		43
6	М. Ткачук	114		35
7	Л. Вовк	444		35
8	М. Хоманьчук	5		34
9	К. Сачко	53		32
10	Анна Гнатюк	37		31
10	М. Турко	63		31
10	Р. Чучкевич	346		31
13	Я. Бурій	402		30
14	Квіта Стецюк	25		29
15	Е. Гомотюк	277		27
15	Р. Крупка	361		27
15	І. Кніґницький	430		27
15	Б. Лалринів	456		27
19	І. Одежинський	153		26
19	Софія Куца	440		26
21	І. Пиндус	39		25
22	І. Петрунцьо	78		24
23	А. Ціздин	55		23
53	Б.Ластовецький	184		23
23	В. Вишиваний	361		23
26	Люба Басько	94		22
27	Олена Олек	22		21
28	І. Пригода	361		20
28	В. Шаран	407		20
28	Є. Омельченко	451		20
31	Анна Гарас	47		19
31	А. Слюсарчук	174		19
31	Т. Кубарич	217		19
34	М. Отрок	14		18
34	Р. Колодій	191		18
36	Л. Боднар	131		17
36	А. Джула	161		17
36	Стефанія Букшована	340		17
39	О. Зинюк	15		16
39	А. Саноцький	158		16
39	В. Труфин	266		16
39	В. Гавриляк	316		16
39	Г. Кисіль	336		16
39	В. Олійник	387		16
45	М. Хомин	32		15
45	П. Головачук	42		15
45	М. Кіґічак	240		15
45	В. Подубинський	368		15
45	В. Зацерковний	439		15
50	А. Дорошенко	114		14
50	В. Палідвор	204		14
50	С. Мотрович	295		14
50	В. Попович	367		14
50	Т. Тещук	422		14
50	В. Пінковський	432		14
50	В. Запаранюк	484		14
57	В. Вовчик	35		13
57	В. Квас	88		13
57	М. Фединишин	155		13
57	В. Романишин	254		13
57	П. Федик	292		13
80	Марія Душник	293		13
57	І. Малко	320		13
57	о. П. Мелех	342		13
57	М. Дербуш	345		13
57	М. Захарко	349		13
57	В. Оріховський	353		13
57	Ю. Баранюк	371		13
57	В. Давидюк	411		13
57	Б. Зорич	432		13
57	Стефанія Кочій	472		13
71	М. Москаль	16		12
71	С. Гонза	38		12
71	О. Стешин	130		12
71	І. Зазворський	147		12
71	П. Ліщак	230		12
71	А. Папа	316		12
71	І. Телюк	414		12
71	М. Малинівський	437		12
71	Д. Заневич	441		12
80	Софія Оріх	33		11
80	В. Матичак	157		11
80	Т. Чурма	157		11
80	І. Живіцький	182		11
80	І. Мелінишин	220		11
80	Т. Бутрей	334		11
80	Ф. Петрик	362		11
80	Я. Карп'як	385		11
80	М. Нич	397		11
80	І. Геврик	445		11
80	Д. Попадинець	434		11
80	М. Шпетко	489		11
93	К. Хільченковський	10		10
93	В. Салабун	76		10
93	Н. Драпала	96		10
93	Г. Корб'як	146		10
93	В. Новак	156		10
93	І. Вельґан	167		10
93	М. Ярема	175		10
93	Софія Карплюк	204		10
93	Марія Шпікула	221		10
93	П. Аркотин	261		10
93	М. Волошин	281		10
93	В. Шпачинський	327		10
93	І. Мартинюк	330		10
93	Е. Притула	337		10
93	Марія Сверида	343		10
93	О. Продивус	356		10
93	М. Ольшанський	423		10
93	І. Скальчук	430		10
111	Текля Мороз	465		10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЛИПНЯ 1970 Р. ПРИДБАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Число Від.	Місцевість	Число членів
1	361	Ню Йорк, Н. Й.	72
2	221	Чикаґо, Ілл.	62
3	379	Чикаґо, Ілл.	60
4	430	Філядельфія Па.	39
5	5	Асторія, Н. Й.	37
5	94	Гамтрамк, Миш	37
7	340	Нюарк, Н. Дж.	36
7	346	Клівленд, Огайо	36
9	444	Саскатун, Саск.	35
10	53	Піттсбурґ, Па.	34
10	402	Етобікок, Онт.	34
12	131	Чикаґо, Ілл.	33
12	432	Торонто, Онт.	33
14	37	Елізабет, Н. Дж.	31
14	63	Форд Сіті, Па.	31
16	456	Тимминс, Онт.	30
17	25	Джерзі Сіті, Н.Дж	29
17	146	Дітройт, Миш.	29
19	316	Рочестер, Н. Й.	28
20	114	Чикаґо, Ілл.	27
20	240	Клівленд, Огайо	27
20	277	Гартфорд, Конн.	27
20	387	Вилимантик, Конн.	27
24	440	Торонто, Онт.	26
24	468	Ніяґара он Лейк	26
26	32	Філядельфія, Па.	25
26	39	Сиракюзи, Н. Й.	25
26	47	Бетлегем, Па.	25
26	204	Ню Йорк, Н. Й.	25
30	78	Майнерсвил, Па.	24
31	55	Куртіс Бей, Мд.	23
31	184	Ню Йорк, Н. Й.	23
33	14	Нюарк, Н. Дж.	22
33	157	Чикаґо, Ілл.	22
33	266	Амстердам, Н. Й.	22
33	293	Бруклин, Н. Й.	22
33	407	Торонто, Онт.	22
38	22	Чикаґо, Ілл.	21
39	83	Філядельфія, Па.	20
39	174	Дітройт, Миш.	20
39	217	Рочестер, Н. Й.	20
39	416	Ніяґара, Онт.	20
39	422	Філядельфія, Па.	20
44	368	Маямі, Флорида	19
45	191	Трой, Н. Й.	18
45	301	Чикаґо, Ілл.	18
45	327	Гемпстед, Н. Й.	18
45	345	Міннеаполіс, Мінн.	18
45	371	Нюарк, Н. Дж.	18
50	106	Чикаґо, Ілл.	17
50	161	Ембридж, Па.	17
50	183	Дітройт, Миш.	17
50	292	Дітройт, Миш.	17
50	423	Чикаґо, Ілл.	17
55	15	Вашинґтон, Д. К.	16
55	42	Пассейк, Н. Дж.	16
55	59	Бриджпорт, Конн.	16
55	158	Бруклин, Н. Й.	16
55	182	Кліфтон, Н. Дж.	16
55	336	Клівленд, Огайо	16
55	439	Судбури, Онт.	16
61	20	Гамтрамк, Миш.	15
61	70	Джерзі Сіті, Н.Дж.	15
61	76	Нюарк, Н. Дж.	15
61	96	Піттсбурґ, Па.	15
61	147	Алентавн, Па.	15
61	175	Дітройт, Миш.	15
61	295	Акрон, Огайо	15
61	356	Омага, Небраска	15
69	10	Філядельфія, Па.	14
69	115	Янґставн, Огайо	14
69	245	Трентон, Н. Дж.	14
69	342	Картерет, Н. Дж.	14
69	367	Рочестер, Н. Й.	14
69	385	Міннеаполіс, Мінн.	14
69	408	Торонто, Онт.	14
69	484	Ютика, Н. Й.	14
77	17	Чикаґо, Ілл.	13
77	33	Чикаґо, Ілл.	13
77	35	Чикаґо, Ілл.	13
77	155	Перт Амбой, Н.Дж.	13
77	156	Честер, Па.	13
77	167	Толідо, Огайо	13
77	216	Філядельфія, Па.	13
77	233	Клівленд, Огайо	13
77	254	Ню Британ, Конн.	13
77	281	Джерзі Сіті, Н.Дж.	13
77	320	Балтимор, Мд.	13
77	349	Манвіл, Н. Дж.	13
77	353	Ню Бронсвик,	13
77	397	Філядельфія, Па.	13
77	411	Торонто, Онт.	13
77	414	Ню Гейвен, Конн.	13
77	424	Філядельфія, Па.	13
94	8	Йонкерс, Н. Й.	12
94	16	Спрінґ Валей, Н.Й.	12
94	38	Обирн, Н. Й.	12
94	88	Керганксон, Н.Й.	12
94	130	Ню Йорк, Н. Й.	12
94	194	Ню Йорк, Н. Й.	12
94	230	Янґставн, Огайо	12
94	234	Елізабет, Н. Дж.	12
94	344	Бавнд Брук Н.Дж.	12
94	437	Рочестер, Н. Й.	12
94	441	Форт Віліем, Онт.	12
105	220	Чикаґо, Ілл.	11
105	238	Бостон, Масс.	11
105	251	Клівленд, Огайо	11
105	362	Брістоль, Па.	11
105	399	Чикаґо, Ілл.	11
105	434	Монтреаль, Квіб.	11
105	445	Вінніпеґ, Ман.	11
105	489	Ню Йорк, Н. Й.	11
113	261	Віліямставн,	10
113	330	Литл Фолс, Н.Й.	10
113	337	Балтимор, Мд.	10
113	343	Рочестер, Н. Й.	10
113	372	Плейнфілд, Н.Дж.	10
113	454	Ст. Кетринс, Онт.	10
119	465	Лашин, Квіб.	10

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ ПО КІНЕЦЬ ЛИПНЯ 1970 Р.

П.Ч.	Округа (Осідок)	Кількість Відділів	Придб. чл. у липні	у Разом 1970 р.
1	Чикаґо, Ілл.	34	41	400
2	Ню Йорк Н. Й.	38	35	338
3	Філядельфія, Па.	37	18	300
4	Торонто, Онт.	24	15	240
5	Нюарк, Н. Дж.	22	22	192
6	Дітройт, Миш.	18	20	178
7	Клівленд, Огайо	19	15	166
8	Піттсбурґ, Па.	21	24	134
9	Ню Гейвен, Конн.	14	8	115
10	Рочестер, Н. Й.	8	11	94
11	Джерзі Сіті, Н. Дж.	11	12	92
12	Ніяґара, Онт.	10	10	92
13	Перт Амбой, Н. Дж.	12	10	87
14	Вінніпеґ, Ман.	14	18	79
15	Балтимор, Мд.	9	7	72
16	Сиракюзи-Ютика, Н. Й.	14	2	70
17	Шамокин, Па.	21	5	67
18	Трой, Н. Й.	8	17	61
19	Алентавн, Па.	12	10	49
20	Монтреаль, Квіб.	9	1	38
21	Пассейк, Н. Дж.	6	2	38
22	Янґставн, Огайо	10	2	37
23	Міннеаполіс, Мінн.	6	5	36
24	Бостон, Масс.	5	6	27
25	Вилкс Бери, Па.	9	3	24
26	Лудлов, Масс.	5	—	15
27	Скрентон, Па.	10	1	15
28	Вунсакет, Р. Ай.	7	1	14
29	Боффало, Н. Й.	11	4	13
30	Ст. Люїз, Мо.	1	2	5
31	Необ'єднані Відділи	29	6	59

В Україні заходились пропаґувати санітарні знання

Київ. — „Чотири - п'ять легкових автомашин, у тому числі санітарний аґітавтомобіль, вирушать в рейси по районах. Медики, що входять до аґітбриґад, читають лекції, проводять бесіди в польових станах, на фермах, токах у клюбах і червоних куточках", — інформувала „Радянська Україна" з 22-го серпня. — „Лікарі дають хліборобам консультації, роблять профілактичні огляди" сказано в тій газеті. За зразок пропаґування санітарних знань ставиться Дніпропетровська область. Стурбоване випадками холери комуністичне керівництво згадало про необхідність забезпечувати людям мінімальні санітарно - гіґієнічні умови: „у Києві та в інших містах санітарні активісти широко практикують профілактичні заходи, обходять будинки, перевіряють, як виконуються правила санітарії". На всю Україну є 83 будинки і 50 кабінетів санітарної освіти. В громадських столових, харчівнях, студентських їдальнях, над прилавками на залізничних станціях — роїться від мух, у болотистих місцевостях — від комарів, люди живуть у тісних помешканнях, а роз'їжджі санітари читають їм лекції про гіґієну.

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ у липні 1970 року

Ч. В.	Організатор	Придбав у липні	Сума забезпечення		Разом у 1970 р.
1	В. Чернеґа	1	$ 1,000		1
2	Єлисавета Сенкович	2	2,000		3
3	Р. Слободин	2	2,000		2
5	М. Хоманьчук	5	5,000		37
8	В. Мандзій	1	1,000		12
10	С. Гавриш	4	8,000	1 АДД	14
13	П. Шевчук	3	3,000		8
19	Р. Голіят	3	11,000		7
20	Р. Куропась	2	6,000		15
25	Квітка Стецюк	2	2,000		29
28	В. Валабан	1	3,000		1
29	Ольга Малищак	1	1,000		4
32	Анна Хомин	2	3,000		25
34	Л. Влонарович	1	8,000		7
37	Анна Гнатюк	2	2,000		31
41	М. Степанік	1	2,000		1
42	П. Головачук	1	1,000		16
47	Анна Гарас	3	11,000	1 АДД	
	С. Гавриш	3	15,000	3 АДД	25
55	А. Ціздин	2	2,000		23
63	М. Турко	14	15,500		31
65	А. Смит	1	2,000		5
70	М. Жук	3	7,000		15
88	В. Квас	4	5,000		12
94	Е. Репета	7	13,000		
	Люба Басько	2	7,000		
	В. Квас	1	2,000		37
104	Р. Станько	2	2,000		7
106	А. Іващок	3	1,500		
	В. Ничай	2	1,500		
	М. Попіль	1	1,000		
	Е. Репета	1	5,000	АДД	17
107	С. Долошицький	1	1,000		4
114	А. Дорошенко	4	2,500		27
116	І. Шилькевич	2	2,000		9
120	В. Рефт	2	2,000		6
127	І. Вула	1	1,000		
	Марія Гаравус	1	2,000		7
131	Л. Боднар	2	6,000		
	А. Дорошенко	1	1,000		
	Е. Репета	2	10,000	1 АДД	33
138	С. Кушкевич	1	1,000		2
147	С. Муха	2	2,000		
	І. Зазворський	1	1,000		
	С. Гавриш	1	1,000		15
155	М. Фединишин	1	500		18
158	А. Саноцький	4	7,500	1 АДД	16
161	А. Джула	3	2,500		17
168	І. Бабин	1	1,000		1
171	Стела Расн	1	500		6
174	А. Слюсарчук	4	18,000	1 АДД	20
179	Ю. Стефанишин	2	1,000		4
183	П. Залуга	1	2,500		17
191	Р. Колодій	11	9,500		18
194	Е. Манацький	4	4,000		12
200	Л. Балук	1	2,000		3
206	Л. Гардінк	1	1,000		8
221	Т. Шпікула	12	37,000	5 АДД	62
222	Я. Кришталович	2	2,000		7
223	І. Гринчишин	2	2,000		9
230	П. Ліщак	2	2,000		12
233	Богданна Сілецька	2	2,000		13
234	І. Іваник	1	5,000		12
235	М. Бобер	2	2,000		7
240	М. Кіґічак	1	5,000	АДД	27
245	О. Гоянюк	1	500		14
257	П. Сильчак	2	4,000		5
261	П. Аркотин	3	3,000		10
266	В. Варшона	1	1,000		
	В. Труфин	2	2,000		22
268	Е. Варилка	3	2.000		4
270	А. Шаран	3	3,000		5
276	О. Білик	1	2,000		4
277	Е. Гомотюк	4	2,500		27
281	М. Волошин	2	2,000		13
286	А. Барна	1	1,000		2
289	В. Гуссар	1	1,000		5
292	П. Федик	1	5,000		17
293	І. Ткачук	1	1,500		22
295	С. Мотрович	3	4,000		15
299	С. Сидорович	1	500		1
301	М. Ткачук	4	12,000	1 АДД	18
305	М. Гентош	1	2,000		6
307	В. Дідюк	4	8,000	1 АДД	9
312	С. Гавриш	1	1,000		3
316	В. Гавриляк	2	1,000		28
320	І. Малко	1	1,000		13
321	Д. Чук	2	1.500		2
327	А. Копистянський	2	8.000	1 АДД	18
328	Б. Ковч	1	2,000		3
332	К. Мазепа	1	1,000		1
333	В. Боберський	1	1,000		3
336	Г. Кисіль	3	5,000		16
337	Е. Притула	3	6,500	1 АДД	10
340	С. Гавриш	6	24,000	4 АДД	
	Р. Яручик	4	8,000		36
346	Р. Чучкевич	2	2,000		36
349	М. Захарко	2	2,000		13
352	Я. Щербак	1	1,000		9
353	В. Оріховський	1	5,000		13
356	О. Придивус	2	1,500		15
358	К. Мураль	1	1.000		3
360	І. Гаврилюк	1	1,000		1
361	І. Пригода	4	3,000		
	В. Вишиваний	1	500		72
367	В. Попович	5	8,000	1 АДД	14
368	В. Подубинський	1	1,000		19
371	Ю. Баранюк	2	2.000		
	Стефанія Стеців	2	1,500		18
372	О. Ярема	1	2,000		10
374	В. Дідюк	2	6,000	1 АДД	5
379	М. Семків	7	10,000		60
385	Я. Карпяк	5	10,500		14
394	М. Романик	1	2,000		3
404	В. Дідюк	6	6.000		6
409	Жанета Боляңд	1	1,000		4
414	І. Телюк	3	2,000		13
416	І. Марчук	1	1.000		20
421	В. Дідюк	4	4,000		8
427	П. Дяків	2	2,000		6
432	Б. Зорич	5	21,500	1 АДД	
	В. Пінковський	2	3,500		33
436	П. Вербовецький	1	2,000		28
437	М. Малинівський	3	2.500		12
444	Л. Вовк	3	8,000	1 АДД	35
448	М. Перейма	1	1,000		5
454	М. Березюк	4	4,000		10
455	О. Старостяк	1	5,000	АДД	3
456	Б. Лавринів	2	10,000	2 АДД	
	В. Воркевич	2	6,000		30
457	Надія Литвиненко	3	4,000		
	І. Керницький	1	1,000		9
459	Анастазія Борден	2	1,500		2
460	П. Сахаревич	1	5.000		7
462	Я. Фаренич	3	8.000	1 АДД	8
464	М. Хомин	2	2,000		48
472	Стефанія Кочій	1	500		14
481	М. Сивий	3	3,000		4
484	В. Запаранюк	2	2,000		14
500	В. Дідюк	5	9,000	1 АДД	5

ЗДОБУТКИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ 197 Р. ЗА МІСЯЦЯМИ

Січень	380 членів	Травень	730 членів
Лютий	350 членів	Червень	273 членів
Березень	446 членів	Липень	333 членів
Квітень	965 членів		
		Разом:	3,417членів

ДОВГИЙ КІНЕЦЬ ТИЖНЯ НА „ДЕНЬ ПРАЦІ" ПРОМИНЕ ПІД ЗНАКОМ УКРАЇНСЬКИХ СВЯТКУВАНЬ ТА ІМПРЕЗ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

кий Здвиг СУМА. У програмі: Служба Божа, організаційна частина, мистецько-розвагова і спортова. Присутність сумівців і сумівок з Північного Онтаріо — обов'язкова.

25-ТА КОНФЕРЕНЦІЯ МУНО І КОНЦЕРТ У ТОРОНТІ

Від 4-го до 7-го вересня включно триватиме в Торонті 25-та з черги Конференція Молоді Українського Національного Об'єднання, МУНО, в Канаді. На ділових нарадах 5-го вересня будуть виголошені програмові доповіді. Увечорі, в готелі „Кінг Едвард Шератон" — бенкет на якому промовлятиме сенатор Павло Юзик та професор Вол. Романів.

У неділю 6-го вересня, в „О" Кіф Центрі" при Янг і Фронт вулицях, о 2:15 та потім о 8:15 відбудеться великий концерт українського слова, пісні й танку під спільною назвою „Запорізькі Герці". В цьому концерті з нагоди 25-ої Крайової Конференції Молоді Українського Національного Об'єднання Канади, МУНО, візьмуть участь 300 молодих виконавців та артисти — гості з Америки — Майк Мазуркі і Василь Шуст.

Головою Крайової Управи МУНО є Теодор Марунчак, головою Організаційного Комітету для проведення цієї Конференції є Михайло Гальчук.

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ ДЕНЬ НА СХОДІ

У Картерет, Н. Дж., в Українському Громадському Осередку при Рузвелт евню, у неділю 6-го вересня відбудеться 34-ий з черги український Православний День. Святкування розпічнеться після раннішнього Богослужения, о 2-ій г. по полудні. В програмі: виступ українських танцюристів, концерт, українська вечеря, а потім баль.

25-ИЙ З'ЇЗД УКРАЇНСЬКИХ ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКИХ ЦЕРКОВ

У Честері-Крумлині, Па., в днях від 4-го до 7-го вересня триватиме вже 25-ий, ювілейний З'їзд Об'єднання Українських Євангельсько-Баптистських Церков, ОУЄБЦ. У ньому візьмуть участь не тільки делегати з Америки й Канади, члени ОУЄБЦ, а й гості з інших Церков. ОУЄБЦ було засноване, під іншою назвою, в 1945 році. З'їзд відбудеться під моттом із Святого Письма: „Все та у всьому — Христос". УНСоюз на цьому З'їзді репрезентуватиме головний радний Степан Гавриш.

X З'ЇЗД УКРАЇНСЬКОЇ ГЕТЬМАНСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

У Дітройті від 5 до 7-го вересня включно триватиме X делегатський З'їзд Української Гетьманської Організації Америки. Наради відбуватимуться в українській школі, на розі вулиць Кліперт і Едвард. Головна Управа вже розіслала обіжники делегатам, з програмою З'їзду. Головою Управи Української Гетьманської Організації Америки, УГОА, є М. Бояр.

КІНЕЦЬ ТИЖНЯ НА ОСЕЛІ ОДУМ „КИЇВ"

У суботу 5-го вересня на Одумівській Оселі „Київ" біля Аккорд, Н. Й., відбудеться організаційний З'їзд ОДУМ'у, увечорі — бенкет і доповідь голови ЦК ОДУМ д-ра Ю. Криволапа, від 9-ої вечора — забава. У неділю — Богослуження, потім посвячення о. д-ром С. Гаюком місця під православну церковцю на Оселі, по полудні — спортові змагання, увечорі забава. В понеділок відбудеться закриття відпочинкової Оселі ОДУМ'у „Київ".

З'ЇЗД ЗЕМЛЯКІВ СНЯТИНЩИНИ В ТОРОНТІ

Торонто. — Використовуючи нагоду довгого кінця тижня, на свято Дня Праці, земляки із Снятинщини в Зах. Україні відбудуть свій З'їзд дня 5-го вересня, в домі при церкві св. Миколая при Белвудс і Квін, у Торонті. Сподіваються гостей також із Америки. З'їзд розпочнеться вранішнім Богослуженням, після чого відбудеться ділова частина. Увечорі, 6-ої вечора — земляцький бенкет.

СТУДЕНТСЬКИЙ БАСОВИЙ КВАРТЕТ І ЗВІДНЯ

Торонто. — Студентський басовий квартет із Відня вперше виступив, після концертів у ЗСА, в Канаді у Торонті 14-го серпня, в залі Народного Дому. Заповідав студент Н. Ріпецький, представивши гостей та дівоче Тріо „Троянда", у складі Люби Мороз, Христі Гарасовської і Люби Дербіш, акомпаніювала Христя Гарасовська. Про виступ обох груп позитивно відгукнулась українська преса.

В Торонті відбулася 2-га Конференція Підгаєчан

(Закінчення зі стор. 1-ої)

в залях Українського Культурного Центру при вул. Крісті. Його підготовою займатимуться комісії, що їх покликала до дії конференція. Завдання комісій реферував орг. реф. Василь Папіж. Господарем з'їзду буде Комітет Підгаєчан у Торонті, що його очолює інж. Микола Бартків. В його склад увійшли відпоручники Гол. Комітету В. Кудла і М. Воронович. До ресстраційної комісії увійшли: д-р З. Стельмах, пані А. Бойцун, Е. Коберницька, М. Королюк і інші. В мистецькій комісії Ярослав Сена, при співпраці м-гра Василя Кардаша, зорганізують вокально - мистецьку програму. Правильник для комітетів виготовить комісія, в склад якої рішено запросити д-ра О. Яворського та д-ра О. Бойка. До номінаційної комісії увійшли: м-гр В. Лищинецький, дир. Ярослав Пастушенко, Михайло Кардаш, Юліян Іваськевич, О. Гнатиків і мгр Василь Кардаш.

Раніше створені комісії доповнено, а саме: інформаційно - пресова: О. Макогін, д-р Роман Голіят і Василь Папіж. Видавнича: д-р О. Бойко і дир. Я. Пастушенко. До теперішнього складу Контрольної Комісії увійшли також Петро Кушнір і Онуфрей Кекіш. Редакційна Колегія збірника буде оформлена на зустрічі в Глен Спей, 19-го вересня, на засіданні наміченних членів.

Фінансові справи реферував касир Дмитро Сулима. Досі збірці фінансів не приділювано значнішої уваги. Мимо того, до каси вплинуло коло півтори тисячі долярів. Цій справі буде присвячена більша увага в найбличому часі. Комісія залишилася в тому складі, що її створено на 1-ій Конференції. Потверджено також попередню ухвалу 10 долярів річно вкладки від родини.

В дискусії вияснено всі справи, пов'язані з цілою діяльністю як Головного так і Місцевих комітетів. Зокрема підкреслено повну координацію дій усіх осередків у ЗСА і в Канаді.

Закриваючи наради, голова інж. В. Колодчин висловив надію, що конференція причиниться до ще кращої праці наших земляків як було досі. Зложив також подяку Комітетові Підгаєчан у Торонті, що вже другий раз у цьому році виявив сердечну гостинність.

10-ліття радіопрограми „Музика і культура України" в Аргентині

Буенос Айрес. — Сповнилося 10 років з часу створення постійної радіопрограми під назвою „Музика і культура України", яку провадить відома в Буенос Айресі діячка п-і Лідія Макаруха - Іваницька. Від 1970 р. з нею співпрацює студентка Марія Литвин. Радіопрограма „Музика і пісня України" надається в етер щотижня, по півгодини в суботу, з Державної аргентинської радіостанції, яка передача для цих культурних потреб свою студію і висилає радіопрограми безкоштовно. За десять років на цій радіопрограмі були передані кращі музичні, вокальні, оперові, хорові та ін. твори видатних українських композиторів минулого і сучасного, від А. Веделя, М. Березовського і Д. Бортнянського до Б. Лятошинського, А. Гнатишина, Володимира Грудина, Аргентинські слухачі надсилають вдячні листи за музику й відповідні пояснення - коментарі, що знайомлять їх із культурою України. Особливо багато листів надійшло після передачі кантати „Кавказ" на слова Т. Шевченка, музика С. Людкевича. Спеціяльні програми були змонтовані в часі українських традиційних релігійних свят. Надавання радіопрограми „Музика і культура України" проводиться заходами Української Центральної Репрезентації в Аргентині, що її очолює д-р Василь Іваницький. Як інформує з Аргентини проф. Євген Онацький, „десять років українських радіопередач в Державній радіовисильні в Буенос Айресі — це незаперечний і великий вклад в освідомлення аргентинського народу про Україну та наш нарід".

ТАРЗАН, Ч. 6422. Момбаї запевняє, що вилікує Наомі

Гарна, гарна жінка, Тарзане! Вона твоя дружина?

Ні, Момбаї! Але я високо ціную її! Вона є медсестрою, яка прибула, щоб допомогти „лікуючим мужам, які літають", як ось доктор Доміні.

Не сумуй, Тарзане! Ми зробимо її ноги знову сильними!

Дякую, Момбаї! Але мусимо спершу дати докторові Доміні нагоду допомогти їй!

Він приємний малий чоловік, Тарзане! Але він не знає того, що я знаю!